

קדוש ברוך הוא אותו בו ולא
עווב אותו.

דבר אחר דבקה נפשי אחיריך -
להתעדר ורגתו למללה. שהרי
פאשר נדבקת בדרכה ההייא (שלי)
ונברכה, ושהתלהה בךנות העלינוות
עלולות אחרים, אז הימין אותו
בזה להעלוותה ולחרבה בחיבור
אחד ברורוי, כמו שנאמר ותאחזני
ימינך, וכחותך וימינו תחבקני, ועל
מן בי פמבה ימינך.

ובשאחו בו בקדוש ברוך הוא,
או פתו שמאלו פתח לראשי
וימינו תחבקני. והוא ייחוד אחד
וחיבור אחד. וכשהוא חבור אחד,
או מתמלאת אותו דרכה שלו
ומתפרקת.

ובשפתם לאים כל אוטם
הרטבים, מחלאים לאירוע
צדדי הרים, וכל העדרים
משמעותם, כל אחד ואחד לצדו.
וכשבא יעקב למן את הרצגה
הזו, בחר לו צד הימין שרائي לו,
והצד الآخر שלא ראי לו נפרד
מןנו, כמו שכותוב וששת לו עדרים
לבדו ולא שתחם על צאן לבן. לבדו
- היה לבדו שלא ישמש
התועבות האחורה שפבדים
האחרים. אשרי חלקם של
ישראל, שעלהם כתוב (דברים יד) כי
עם קדוש אתה לה אלחיך ובך
בחר ה' וגנו.

ובא וראה, יעקב הוא המשבח
של האבות והוא כולל של פקם,
ומשות שהוא הכלל של הכל,
משמעותם כן הוא עומד להאיר
ללבנה, שע יעקב הוא עומד למן
את תפלה ערבית.

ובכל התקון הוא הוא בראי לו.
כל אוטם האדים הקדושים, כלם
בתיקון התקין בצדו, והפריד חלקו

קדוש בריך הוא אחיד ביה, ולא شبיך
לייה.

דבר אחר דבקה נפשי אחיריך, לא תעטר
דרגיה לעילא, דהא כד אתקבק ההוא
דרגא (ס"א דליה אמרقا ומר אטלייא) בדרגין עלאין
לסלקא בתיריהו, כדי ימינה אחיד ביה
לסלקא ליה, ולחברא ליה, בחברא חד
בדקה יאות, כמה דעת אמר, (תהלים קלט)
ותאחזני ימינך, ובתיב (שיר השירים ב) וימינו
תחבקני, ועל דא בי תפלה ימינך.

יבד אחיד ביה בקדוש בריך הוא, כדי
בתיב, (שם) שמאלו פתח לראשי וימינו
תחבקני. ואיהו יחויד חד וחברא חד, וביד
אהיו חברא חד, כדי אטלייא ההוא דרא
דיליה ואתפרקא.

יבד אטליין כל אינון רהטין, אטליין
לאربع סטרין דעלמא, וכלהו עדרייא
אשתקין, כל חד וחד לסטירה. וביד אטא
יעקב לאתקנא האי דרא, בריר ליה סטריא
dimina, דאתחזוי ליה, וסטריא אחירא דלא
אתחזוי ליה אתפרשת מיניה. כמה דכתיב,
(בראשית ל) ווישת לו עדרים לבדו ולא שתחם על
צאן לבן. לבדו, זהה בלחוודי, דלא ישמש
בטעון אחרבין דבסטרין אתרני. זפה
חולקון דישראל, דעליהו בתיב, (דברים יד)
כי עם קדוש אתה לי אלחיך ובך בחר זי
וגור.

ויה חז, יעקב אליו תושבח דאבחן,
ואיהו כללא דכלתו, ובגין דאייהו
כללא דכלא, בגין זה אייה קאים לאנgra
לסייע, יעקב אייה קאים לאתקנא
להפלת ערבית.

יבל ההוא תקונא, אייה בדקה חז זי ליה, כל אינון סטרין קדישין כלתו